

V USA se přiklánějí k násilnému řešení „čínského problému“

- CZ24 News | 19. července 2020

Otevřenost a solidnost nikdy nebyly silnou stránkou americké diplomacie a poté, co US ministerstvu zahraničí (State Department - SD) začal velet Mike Pompeo, který předtím vedl CIA, stylistika washingtonské diplomatické mašinerie se zcela přizpůsobila duchu CIA, a to v tom nejhorším smyslu slova.

Sám Pompeo, když popisoval svou činnost na bývalém pracovním místě, říkal doslova toto: *„Byl jsem ředitelem CIA. Lhali jsme, podváděli, kradli jsme...“*

Nelze mimochodem přehlédnout, že s takovým přístupem byl skutečně ideálním kandidátem pro to, aby stanul v čele americké diplomacie. Někdy však dokonce SD začíná vysvětlovat svoje pozice maximálně otevřeně, což nelze neuvítat, protože co nejvyšší transparentnost v mezinárodních vztazích je nepochybně lepší, než podivné nedořečenosti a pokusy o skrytí imperiálních ambicí za hloupé záminky typu ochrany lidských práv nebo demokratických hodnot.

Právě v tomto smyslu má smysl číst oficiální Pompeova prohlášení na téma, že Spojené státy jsou v podstatě připraveny zasáhnout do všech územních konfliktů mezi Čínou a jejími sousedy v Jihočínském moři. Washington poprvé na oficiální úrovni prohlásil, že neuznává čínské nároky na sporná námořní teritoria a je připraven hájit svoji pozici, vyplývající z následující motivace, jasně formulované v komuniké amerického SD:

„Svět nedovolí Číně považovat Jihočínské moře za své mořské impérium. Amerika podporuje svoje spojence a partnery v jihovýchodní Asii při obraně jejich suverénních práv na mořské (šelfové) zdroje v souladu s jejich právy a povinnostmi v rámci mezinárodního práva. Podporujeme mezinárodní společenství ve věci obrany svobody moří a respektování suverenity, a rovněž odmítáme jakékoli pokusy vnutit princip práva silnějšího v Jihočínském moři, nebo v regionu jako celku.“

Seznam konfliktů, do kterých jsou USA ochotny zasáhnout, vyvolává silný dojem. Washington odmítá nároky Číny na ovládnutí exkluzivní ekonomické zóny kolem útesu Scarborough a Sprattleyho ostrovů, na které si činí nároky Filipíny, jejichž pozici podpořila mezinárodní arbitráž v roce 2016. A dále: *„Spojené státy nyní odmítají nároky Pekingů na vody zpochybňované Vietnamem, Malajsií a Indonésií.“*

Ironie, kterou se snaží přehlížet američtí diplomaté, spočívá v tom, že Spojené státy požadují na Číně uznání rozhodnutí arbitráže, provedení v souladu s konvencí, kterou samy USA odmítají podepsat, a z toho plyne, že by takové rozhodnutí USA nikdy nevyplnily. Dvojí metr je, mimochodem, oblíbený nástroj americké zahraniční politiky.

Takové přitvrzení pozice SD prakticky znamená, že riziko přímého vojenského střetnutí mezi USA a Čínou v Jihočínském moři se násobně zvýšilo. Washington prakticky obvinil Peking z pokusu o vybudování „impéria“ a slíbil, že to nepřipustí, s pravděpodobným náznakem připravenosti hájit svoje ambice všemi dostupnými způsoby.

Americký zpravodajský portál „Axios“ poukazuje na výši sázek v tomto konfliktu: *„Přes Jihočínské moře se každoročně přepravuje zboží v celkové hodnotě kolem pěti bilionů dolarů.“*

Kromě toho mají sporná teritoria důležité zásoby uhlovodanů, jejichž kontrola může snížit závislost ČLR na dovozu energonosičů, což se USA nemůže líbit.

Spojené státy, pravděpodobně jako jakési preludium k prohlášení US ministerstva zahraničí, provedly minulý týden demonstraci vojenské síly s účastí hned dvou letadlových lodí v Jihočínském moři, což vyvolalo značnou podrážděnost pekingské diplomacie. Associated Press napsaly, že „v minulém týdnu si Čína zlostně postěžovala na to, že USA eskalují svoje vojenské síly v Jihočínském moři, když provádějí společné manévry se dvěma skupinami letadlových lodí na strategické vodní cestě. Americká válečná flotila prohlásila, že letadlové loď *Nimitz* a *Ronald Reagan* společně s doprovodnými plavidly a letadly provedly cvičení, jejichž cílem bylo maximalizovat možnosti protivzdušné obrany a rozšířit operační rádius dálkových přesných námořních úderů pomocí letadel z letadlových lodí v rychle se měnícím operačním regionu.“

Podíváme-li se na situaci s hlediska přívrženců Washingtonu, lze říci, že dosáhli velkého úspěchu, který vypadá zvláště příjemně v souvislosti s neúspěchem pokusu o likvidaci hongkongského dolaru a finančního systému Hongkongu, což měla být pomsta za schválení čínského zákona o národní bezpečnosti a trestní stíhání proamerických hongkongských separatistů.

Připomínáme, že nejdřív z agentury Bloomberg unikla tato informace: „USA posuzují možnosti útoku na měnový systém Hongkongu, což vyvolalo silné vzrušení mezi investory, pracující v tomto předním asijském finančním centru. Psali jsme o tom, že takové kroky ze strany USA budou mimořádně riskantní a velmi nebezpečné pro samotné USA, a praxe ukázala správnost tohoto názoru: Tentýž Bloomberg 14. července oznámil, že pomocníci (Trumpa - pozn.red) v Bílém domě a SD ... odmítli tuto myšlenku poté, co, jako přívrženci tohoto přístupu nedokázali získat potřebnou podporu, protože odpůrci tohoto kroku byli znepokojeni, že to bude těžko uskutečnitelné a nakonec to může USA poškodit.“

Možná, že se letadlové loď a agresivní prohlášení SD hodilo právě proto, že se Fed a ministerstvo financí USA ukázaly jako neužitečné nebo příliš riskantní nástroje působení na Čínu. Budeme-li se orientovat na historickou zkušenost, pak ve Washingtonu výše uvedené „zlostné stížnosti“ čínského velvyslanectví na demonstraci americké vojenské síly v Jihočínském moři budou chápány jako signál k nezbytnosti pokračování právě takového chování. Další krok eskalace kteréhokoli z těchto konfliktů se nabízí samosebou: Čína může skutečně stát před situací, v níž jedna nebo více zemí, se kterými je v konfliktu kvůli právům na konkrétní ostrovy a exkluzivní ekonomické zóny, dají USA povolení ke stavbě vojenské základny nebo jiné formy permanentní vojenské přítomnosti v teritoriu, které Peking oficiálně označil za svoje. V takovém případě nebude mít moc na výběr: Bud' ztrátu tváře, přímá konfrontace s USA, anebo smíření se s existencí zakonzervovaného konfliktu, který kdykoli může explodovat pouhým stiskem tlačítka ve Washingtonu.

Je zcela pravděpodobné, že čínští analytici, kteří podle agentury Reuters upozorňovali čínské vedení na nutnost připravit se na scénář vojenského konfliktu s USA, měli pravdu.

Válka není nevyhnutelná, ale už dnes je jasné, že tím, jak si americká politická elita, nezávisle na partajní příslušnosti, uvědomuje, nakolik závažné hrozbě čelí americká hegemonie, se bude právě násilná varianta „řešení čínského problému“ zdát pro ni stále svůdnější.

Ivan Danilov

Překlad: outsidermedia.cz